

Pàtria

Mai ens cansarem d'escollir locucions les quals divulguessin i enaltissin el sagrat nom de Pàtria. Amb aquest fi molt s'ha escrit i ben segur que molt s'haurà llegit.

Ara, en voler tocar de bell nou aquest tema, ens limitarem en fer emmudir la nostra ploma i deixar que sigui una altra la que parli; tots els homes han definit la Pàtria des del seu punt de vista; ara veurem com Voltaire la destrua:

«Una pàtria és compost de moltes famílies; i de la mateixa manera hom sosté comunament la seva família per amor propi, hom sosté pel mateix amor propi, quan no hi ha un interès contrari, la seva ciutat o la seva vila, que ell anomena la seva pàtria.

Com més gran esdevé aquesta pàtria, menys és estimada: perquè l'amor repartit s'afebleix. És impossible d'estimar tendrament una família molt nombrosa, a penes coneguda.

Aquell que es consumeix en l'ambició d'ésser edil, tribú, pretor, cònsol, dictador, diu que estima la seva pàtria, i sols s'estima ell mateix. Cadascú vol ésser segur de poder dormir a casa seva, sense que un altre home s'arrogui el dret d'enviar-lo a dormir a un altre lloc; cadascú vol ésser segur de la seva fortuna i de la seva vida. Tenint tothom així els mateixos desigs, l'interès particular esdevé l'interès general: un hom desitja el bé de la república, quan no desitja més que el d'ell mateix.

És impossible que hi hagi al món un estat que no hagi tingut de primer un governament republicà: és la marxa natural de la societat humana».

Ara bé, actualment, ¿que val més que sigui la nostra pàtria, un estat monàrquia o república? En quatre mil anys que hom ventila aquesta qüestió. Demaneu la solució als reis: tots s'estimen més l'aristocràcia; interroguem el poble: vol la democràcia; tan sols els reis preferixen el regalisme. Com és, doncs, possible que guirebé tota la terra sigui governada per monarquia? Pregunteu-ho a les rates, que proposaren de penjar una campaneta al coll d'el gat (*). Però, en el fons, la veritable raó és, com ha estat dit, que els homes són molt rarament dignes de governar-se ells mateixos».

(*) La Fontaine, llibre II, fàula II.

TEMES D'AGRICULTURA

GENER

Mes dormidor. — Així ho diu el vocable popular. I es encertat el qualificatiu, tant si vol dir que, com les nits són llargues, l'agricultor té moltes hores per a dormir, com si vol expressar que tota la vegetació està adormida. En aquest sentit té molta precisió el vocable, ja que vertaderament, és aquest mes durant el qual són en major nombre les plantes que en elles la saba està gairebé paralitzada. Els cereals, algunes lleguminoses anuals i moltes altres plantes d'hivern, creixen des de la sembra i durant tot el desembre, a les comarques que no són massa fredes; tornen a créixer pel febrer; més, durant el gener, no. En aquest mes no deu fer-se, doncs, com a regla general, cap operació directa sobre els vegetals;

ni sembrar, ni trasplantar, ni empeltar, ni podar. Com que la saba no es mou, aquestes operacions serien quan menys inútils; més podrien fins a ésser danyoses, motivant el que es gellessin les llavors o les arrels, o bé les branques en els llocs on fossin les ferides. Però si no s'han d'arreglar les plantes vives, es pot acondicionar-se els fruits recollits, als grans, magatzems, collors, etc., i pot treballar-se la terra neta de vegetació.

CULTIUS D'HORTA. Sombres a ple aire. Llavors. — Agrolles, bledas, col paperna, col genovesa, col de cabdell i altres de fulla llisa, xicoira, cerfull, remolatxa o bleda rave, porros, faves, julivert, espinacs, ensiam escaroler de primavera, ensiam romà blanc, ensiam romà negre, ensiam de Rússia, escarola per a collir tendra, pastanagues petites, pèsols tirabecs (de sopa), pèsols de set setmanes, pèsols negres d'Itàlia, pèsols diversos (de

desgranar), xirivies, ravenets rodons i ravenets llargs.

DINS D'HIVERNACLE. Sota tendes o en llocs calents. Llavors. — Albar-gínies, àpits, carbassos carbassoneros, melons, pebrots primerones, tomàquets primerones i cogombres.

TUBERCULS, ARRELS I GRILLS — Alls, patates, espàrrecs, escalunyes i espàrrecs d'Aragó.

AGUSTÍ RIFER VILA

(seguirà)

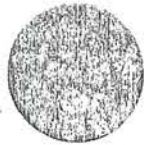
Eleccions per a les Junes de s Sindicats Agrícoles

De conformitat al Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya, que fa referència a la celebració d'eleccions per tal de constituir les Junes o Consells Administratius dels Sindicats Agrícoles, pel proper diumenge dia 16 del mes que som han estat convocades les susdites eleccions per la Junta Municipal Agrària, les quals tindran lloc al local social del Sindicat Agrícola (Passeig, 86).

Sabem que han estat presentades a la Junta Municipal Agrària, les següents llistes de candidats:

Llista presentada per individus pertanyents a les Sindicats U.G.T. - C.N.T.: Marc Criach Sala, Jordi Sorribes Qerdà, Pere Valls Llinars, Francesc Pujol Serra, Isidre Ventura Miró, Josep Novella Claramont, Fermí Ferrer Mirabet i Miquel Homet Sallés.

Llista presentada per individus del Sindicat Agrícola: Enric Comellas Tàpias, Marcolí Ubach Valls, Josep Comellas Font, Antoni Rovira Prat, Joaquim Estobanell Rovira, Francesc Sors Puig, Jaume Pineda Brosa i Narcís Casajoana Casajoana.

ra-Gibert Tor-
s Llinars, fill
felicitaçió als

riel Santandreu
als Cusidor
esposos un sens

Viñas Carné, de
ma Carné, de 42

Juliana Albert,
uria Ramon Tor-

a Mañosa, de 77
aramunt Pich, de

apenats familiars
viva de condol.

BLACIO
nes de desembre,
ent moviment de

à Ventura-Gibert
Llinars; total, 2.
slau Carretero Coll
t Illa i Joan Batlle
Vicens Saltiveri;

ssa Arús Rovira,
Ventayol, Filomena
a Pérez González,
non Llinars Llinars
Carné, Feia Cla-
ció Juliana Albert;

GRAFIC
a estadística demogrà-
a continuació el que
7 1937
28. Nenes, 25; total 53
28. Dones, 28. Nens, 6.

caades en el Registre Ci-
Una de naixement.
r, el passat any 1 37 no
ble, tota vegada que re-
és que de naixements;
teix en disminuir el cens
ent al que tots desitgem
ne l'any passat és des de
e Civil, l'any que s'han
ents, cosa que no cal es-
sideració el temps anor-

Què vol dir un festival Pro-Infants?

En el decurs d'aquesta ferotge guerra, a on la lluita és instint de sàdiques ambicions i anhels de llibertat que s'enfronten, hem tingut ocasió per a saturar-nos de festivals de totes menes, inspirats per un sentimentalisme humanitari incapaç de mirar-se amb indiferència unes brutalitats comesses, fruit d'uns esperits carcomits que llençen el seu verí sobre les tendres criatures.

Enfront d'aquestes misèries de moral tant depravada, ha ressorgit un clam de pietat d'uns cors nobles, que inspirats d'uns anhels de transformació humanitària han fet ofrena dels seus sentiments plens d'amor envers la tragèdia, organitzant aquests festivals Pro-Infants, com també molts d'altres que vénen celebrant-se baix el nom de festes benèfiques en pro dels Hospitals de Sang.

Què vol dir un Festival Pro-Infants?

Aquests mots tant significatius porten tota aquella dolcesa d'uns ànims generosos, envers aquelles penes amargues que imbueixen l'alegria dels nostres germans fent-los la vida irresistible, llençant los a una desesperació d'on amb les nostres carícies procurem recuperar-les.

Si bé les penes, totes, de si mateix són tan amargues, elles mateixes faciliten una classificació que ens fa possible baix l'orientació de germanor comprensible, catalogar en fraccions uns sofriments humanitaris.

La vida social dels pobles, quins motius no comprensibles per molts, fa que no tots poguem desenvolupar-nos amb la mateixa situació econòmica, ens brinda l'estat en què es troben unes famílies menesteroses, quins pares no escatimen el més gran esforç en bé dels seus fills, però que els seus mitjans econòmics no els permeten facilitar l'alegria de què es fan dignes.

Aquests festivals que vénen celebrant-se arreu de Catalunya, faciliten en part aquesta alegria tan indispensable en el transcurs de la infantesa, a l'ensens que dolcifiquen l'enyorança d'aquells infants de mirada tèrbola, d'expressió de tragèdia, d'aquells infants que un dia escaparen amparats pel pit d'una mare d'ulls plorosos, que desafiant la mort, després de contemplar les seves llars desfetes, vingueren a buscar l'escalforeta dels nostres cors generosos en aquesta florida Catalunya; els infants refugiats.

Meditem bé aquesta paraula: refugiats. Potser ella serà un símbol de comprensió per aquells que desconeixien Catalunya.

Jo recordo bé que durant el decurs d'un llarg viatge en què la trista ocasió va brindar-me conèixer altres regions, amb motiu d'unes paraules recollides al vol pogué apreciar aquella indiferència de què feien gala envers nosaltres, els catalans, aquells «tipus» de pandareta i toros que escamparen la seva bilis en bé del despreci nostre. Doncs bé: qui no pot augurar que aquests infants guardin com a tresor aquests juguets, i una volta de nou a les seves llars desinenteixin tanta calúnnia, després de compartir amb la nostra afectuositat tantes penes?

Propaguem sempre els festivals Pro-Infants! Qui podrà escatimar la dolcesa envers a

quells tendres nins, que un dia roberen l'últim bes d'aquell pare que deixava el fruit dels seus amors en braços d'aquella muller plorosa, que deixava el tresor més gran que pot assolir-se en la vida i guiat per uns anhels de llibertat justícia, fita la mirada en els camps de lluita, avançava per sobre els morts sota la tempesta de plom, no tan sols defensant aquell tresor volgut sinó a tots nosaltres?

Tot això vol dir, un festival Pro-Infants; per tot això devem col·laborar-hi facilitant quants mitjans de distracció puguin influir i fer més dolços els dies, a tots aquests infants que no saben encara d'odis i venjances, que no coneixen les traïcions dels homes, i així contribuïrem també en bé d'aquesta Epanya per la qual es lluita, que en el pervindre florirà impulsada pels nostres cors generosos.

QUINZE MONERA

Heroïsmes

«Evitem els entusiasmes excessius», ha estat la darrera consigna d'un home responsable en la present lluita. Val més el blat al sac i ben lligat, diu la dita popular. No cal dir que, la consecució d'uns falaguers resultats en la lluita de Terol, encaixarien de ple amb aquells motius de prudència i contenció. Una operació afortunada no justifica mai un desmesurat frenesí.

Els homes lleials, han aconseguit una victòria. No ha estat la fúria dels apostats —passi el mot, en reverència al feixista «tan bon home» i tan dolent—sinó el coratge d'unes noves promocions que il·luminen pels drets escarnits i perles llibertats trepitjades.

El clarí simbòlic anuncia una remarc: De l'enclusa s'ha passat al mall. Els cops es deixaran sentir.

Es l'exèrcit del poble...

Dies passaran, abans no es coneguin les realitats històriques. Poc se sap encara el que han fet una legió d'herois, que, en curvilínies i en forma d'arcs flexibles, han escopit ous gegantins de moros i de tota una trepa de mercenaris, convertint-les en carn per a porcs.

Els soldats de la República s'han cobert de glòria. Els lladres europeus de guant blanc, estan estupefactes. La faç de Mussolini—ingrata carota de Carnaval—haurà sofert aquests dies modificacions sensibles.

Quantes vegades els ramats d'Aranda i Varela, hauran comptat les distàncies pels plans de Concud i les costes del Petron? La pregunta, exclou una estesa hu-

mana, que mai més s'aixecarà llançada damunt dels nostres herois per un feixisme sorprès i nerviós.

Primavera del 1916. Europa, registra més intensa que mai la lluita bèl·lica. L'embranchida alemanya, es deixa sentir més forta que mai al front d'Arras. Enmig d'aquella immensa foguera s'aixeca la cota de Vimy, on es troba la sexta divisió anglo-canadenca que ha de barrar el pas als invasors per a impedir-los que tallin la carretera d'Angligny i les comunicacions amb Calais.

La fúria tentona no passà de Vimy, delinguda per un contingent d'homes que lluitaren i moriren... Algun moment, he pensat si d'entre els poquíssims supervivents d'aquella gloriosa divisió de sis mil herois, se'n trobava algun entre els diputats laboristes anglesos que han visitat els nostres fronts, sobretot el de Terol. M'ho hauré figurat per una certa il·lusió de paral·lisme que, calfreds davant aquell espectacle de tragèdia i de victòria, han palesat davant els nostres caps, alguns dels il·lustres visitants?

Les nostres lluites ofereixen, en molts aspectes, certes semblances, amb aquelles també cruentes jornades. La malaltia és la mateixa; els malvats són els mateixos.

CATALÀ

M'atravien del d'lenç; en ell està o satisfet; vaig a con certa païra de lluita certa claredat; la lluita fúria i de ll duex d'ça tristosi oblit semblant al d'estic a agat; poder flames en la fosca; en la sagrada cript podem extreir-nos des del vent de l'on l'homenar tirant l'el del deure. Qui m'hi qui m'hi en el ben consciència sap qu milloament i puja creixer i brillar lluita; vaig, doncs, al des donar el món.

Perquè el somni dins la frondositat que escarpades de tar tranquil davan això s'allunya del que després d'hag gents, hi ha neces de refugiar-se ont prendren que la se tat, de pau, d'equi en el fons de nost veure tantes coses

Ah, he vist t miserables; he vist inferides a venerat covards glorificats rien ésser jutjats servien i professav sen favor i provan tanta lletgesa en c liesa; he vist el bé der el fals; he vist mosseguen, als qu dobleguen, què, v des d'avui en ende gria meditar imm ombrin, tal com es cara que Déu, per ointats, m'ofereís la força i la victòria, ria abandonar el r cura en els boscos

Pensaments de Víctor Hugo

I

un dia reberen l'al-
que deixava el fruit
pos d'aquella mullor
el tresor més gran
a vida i guiat per
justícia, fita la mi-
lita; avançava per
a tempesta de plom,
t aquell tresor vol-
res?

estival Pro-Infants;
ol·laborar-hi faciliti-
e distracció puguin
s els dies, a tots a-
saben encara d'odis
meixen les traïcions
tribuirem també en
i per la qual es llui-
re florirà impulsada
erosos.

QUIRZE MORA

s'aixecarà. Bançada
herois per un feixis-

* *

116. Europa, registra-
ta la lluita bèl·lica.
nya, es deixa sentir
el front d'Arras. En-
ensa foguera s'aixeca
es troba la seta divi-
que ha de borrar el
a impedir-los que ta-
Aubigny i les comu-
is.

a no passà de Viny,
ontingent d'homes que
... Algun moment, he-
ds poquíssims supervi-
riosa divisió de sis mil
a algun entre els dipu-
esos que han visitat els
retot el de Terol. M'ho
una certa il·lusió de pa-
lfreds davant aquell es-
ia i de victòria, han pa-
stres caps, alguns dels
?

ites ofereixen, en molts
mblanços, amb aquelles
rnades. La maldad és la
ats són els mateixos.

CATALA

M'atrauen del desert la soledat i el si-
lenci; en ell està el meu cor, severament
satisfet; vaig a cercar en els boscos la in-
certa pau de llurombra que irradia
certa claredat; la salvatge espessor de
llur follatge i de llurs branques em pro-
duïx d'època trista, i trobo en ella un
oblit semblant al de la tomba. Però jo no
estic pagat; podem permanèixer essent
flames en la fosca; a la resplendor del cel,
en la sagrada cripta i virtut sols en ella,
podem extreure-nos del sentir les bufarades
del vent de Pomphre. No s'empeteix
l'home per tirar l'ham en el fons tenebrós
del daltre. Qui mira cap amunt, veu bé;
qui mira en el benestar, veu el just. La
consciència sap que pot adquirir augst
millorament i puja als alts llocs per tal de
cruïxer i brillar lluny del mundà oblit: jo
vaig, doncs, al desert, però sense aban-
donar el món.

* *

Perquè el somniador vagi assentar-se
dins la frondositat d'un bosc o en les ro-
ques escarpades dels acantilats, a medi-
tar tranquil davant la immensitat, no per
això s'allunya del món. No comprendreu
que després d'haver vist innombrables
gents, hi ha necessitat de fugir d'elles i
de refugiar-se entre els arbres? No com-
prendreu que la set que sentim de veritat,
de pau, d'equitat i de raó augmenta
en el fons de nostra ànima, després de
veure tantes coses falses i mentideres?

* *

Ah, he vist tan d'aprop multituds
miserables; he vist els xocs, les ofenses
inferides a venerables vells; he vist tants
covards glorificats, tants jutges que deu-
rien ésser jutjats, tants sacerdots que
servien i professaven a Déu predicant al
seu favor i provant el contrari; he vist
tanta lletgesa en contraposició de la be-
llesa; he vist el bé i el mal, en el ver-
tader el fals; he vist tantes vegades als que
mésseguen, als que fugen i als que es
dobleguen, que, vell, feble i vençut, tinc
des d'avui en endavant per verdadera ale-
gria meditar immòbil en qualsevol lloc
ombríu, tal com estic meditant ací, i en-
cara que Déu, per tal que retornés a les
ciutats, m'oferís la joventut, l'amor, la
força i la victòria, crec que no consen-
tia abandonar el rústec aixopluc que em
cura en els boscos.

II

Què és aquest món? Una tempesta
d'ànimes. En la fosca que ens rodeja, er-
rants mariners, sols abordem escolleres
que prenem per ports; en l'huracà que
bramula, de desitjos, un munt de boires
sospeses damunt de nostres caps; en els
fugitius petons de prostitutes, que diem
fortuna, ambició i èxit; davant Job que
sofrint exclamà: — «Què és el que jo sé?»
i davant Pascal, qui tremolant pregunta:
— «Què és el que jo penso?»; davant el
monstruós malbaratament que fa Satanàs
de Papes, de Cèsars i de Reis; en presèn-
cia del destí que dona voltes al seu ca-
brestant, per al que sempre ixen les ma-
teixes ones, les mateixes catàstrofes; en
aquest res que mossega, en aquest caos
que menteix, el que atrapa a veure l'ho-
me, entre llurs aficcions i llurs caigudes,
és la sobirania de tot l'innocent. Essent
com són el cor i l'esperit humà, compre-
nent nostra passat tenebrós i nostre in-
cert pervindre, les guerres, els xocs, els
odis; comprenent que dificulta el progrés
l'arrossegament de les cadenes; és certa-
ment saludable i útil per al pensament
disfrutar de la profunda pau de la sole-
dat, i des de l'encreuament de tan espes-
sos ramatges contemplar algunes vega-
des, a través de nostres desgràcies, col-
locades entre el cel i nosaltres com a vels,
aquesta profunda i lluminosa pau: això
és, sens dubte, el que Déu pensava quan
va posar els postes a la vora dels llits
adormits.

AMAT GOSALBES (traducció)

CONSELL MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLES

NOTES DE LA PRESIDENCIA

Com a mesura de precaució pels
casos d'alarma i bombardeig, aquest Con-
sell acordà fer present als veïns l'obliga-
ció ineludible que tenen a partir d'aques-
ta data i sempre que es presentin els ca-
sos esmentats, de tancar completament
els porticons de les finestres o ventalles
que comuniquin amb l'exterior, amb el fi
de què si tenen algun llum encès, la cla-
ror no repercuteixi a fora i per consegüent
no pugui servir d'orientació.

Les botigues dels establiments que
vulguin tenir-hi llum, deuran cobrir les

ventalles amb persianes adequades o pin-
tar els vidres de manera que la claror no
traspassi al carrer.

Transcorreguts vuit dies, els que
deixin de complir aital disposició se'ls
aplicaran les sancions màximes previstes
per aquests casos, a més de les altres res-
ponsabilitats a què doni lloc, e perant del
bon zel i comprensió de tots els veïns
que apart que ho compliran exactament,
sabran veure-hi l'interès que hi ha per a
una major seguretat personal.

Novament es recorda a tots els in-
dustrials i comerciants afectats per l'im-
post sobre la xifra de negocis, l'obligació
que tenen de presentar llurs declaracions
durant la primera quinzena del mes se-
güent al en què la referència la declara-
ció, per tal de què se'ls pugui liquidar a
les Oficines del Consell Municipal, al-
trament apart de la molèstia que els oca-
sionarà l'haver-ho de fer efectiu a les
Oficines de Recaptació de la Generali-
tat, a Sabadell, incorreran en l'apremi
del 20 per cent sobre la quota a satisfer.

Ço que es fa públic per a concie-
ment dels interessats.

Castellar del Vallès, 13 de gener
del 1938.

El President del Consell Municipal,
V. ROCA

CONSELL MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLES

Conselleria de Cultura

Trobant-nos en plena tasca d'orga-
nització de la Biblioteca Pública Muni-
cipal i havent iniciat ja els treballs preli-
minars de catalogació dels volums, aques-
ta Conselleria demana a les Entitats i
particulars que, si els és possible, facin
donatius de llibres contribuint amb llurs
aportacions a enriquir una obra que hau-
rà portat a cap el poble i que serà per al
poble tal i com correspon a tota realitza-
ció cultural.

Les entregues poden ésser fetes a
les oficines de Secretaria i dels volums
que siguin entregats se'n lliurará rebut
consignant el nom del donant en l'arxiu
de la Biblioteca.

Castellar del Vallès, gener del 1938

El Conseller President,
LUIS MONTAGUT

NOTICIARI

PLANTACIO D'ARBRES

El Consell Municipal té el projecte de plantació d'arbres a l'espaiosa plaça on s'hi troba la piscina pública municipal, així com també en el carrer recentment obert, que va des de la Carretera de Sentmanat a la susdita plaça.

Celebrem el projecte que de convertir-se en realitat farà que aquell lloc tan cèntric resulti molt més embellit a causa de la vegetació, sobretot constituirà un gran alicient per a l'estiu.

ALFONS GUBERN
ENTRE NOSALTRES

Disfrutant d'uns dies de permís, i procedent d'un dels fronts de lluita de Madrid, hem tingut el goig d'estrenyar novament la mà del nostre bon amic i entusiasta redactor de la secció central d'aquest setmanari N'Alfons Gubern i Campreciós.

No cal dir com desitgem que la seva breu estada entre nosaltres li sigui plaent del tot.

NOVA REUNIO

Pel proper proper dijous dia 20 del corrent a dos quarts de vuit del vespre la «Mútua Castellarenca» ha convocat novament als seus afiliats a una reunió extraordinària que tindrà lloc en el seu estatge social (Cafè Trink-Halle) amb el fi de procedir a l'aprovació d'un nou sistema transitori de funcionament de la susdita entitat, imposat per les circumstàncies anormals que travessem.

Es d'esperar que, davant la trascendència dels acords que puguin adoptar-se, tots els afiliats tindran interès en assistir-hi.

EL COMITE
PRO SETMANA DE L'INFANT

El Comitè Pro-Setmana de l'Infant ha repartit un manifest signat pel Consell Municipal, Sindicats U. G. T. i C. N. T., Sindicat Agrícola, Partit Socialista Unificat (Radi local), Círcol Republicà Autonomista i Joventuts Llibertàries, invitant al poble a contribuir a l'adquisició de joguines pels infants refugiats a la nostra localitat.

S'admeten donatius amb joguines o metàl·lic a les entitats que patrocinen aquesta lloable iniciativa.

MESURA DE PRECAUCIO

El Consell Municipal molt encertadament ha adoptat com a mesura de precaució pels casos d'alarma de bombardeig el tenir els llums dels carrers apagats durant els dies de lluna, així com també pintar o col·locar bombetes blaves en els mateixos

per tal d'evitar qualsevol orientació, així com també imposar al veïnat l'obligació de que els llums que puguin tenir encesos no traspassin a l'exterior dels edificis, esperant que el veïnat sabrà fer-se ressò del significat d'aquesta mesura.

CASAMENT

Avui: Pere Brosa Sabató amb Maria Caluho Calavera.

Desitgem als novells esposos una eterna felicitat.

DEFUNCIO

Dia 7.—Concepció Vila Comas, de 65 anys, vídua.

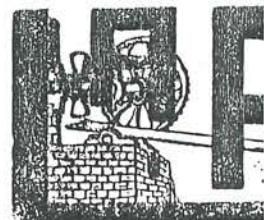
Per una averia soferta en una de les màquines dels tallers on es perfecciona aquest setmanari, s'ha hagut d'endarrerir la seva edició.

La Setmana de l'Infant

Seguint les seves gestions, la Comissió encarregada de portar a terme la mateixa, va celebrar ahir a la nit en el Consell Municipal una reunió, en la qual va acordar obrir una subscripció popular per a que a la mateixa puguin fer la seva aportació totes aquelles persones de la localitat que simpatitzant amb aquesta festa i amb la finalitat que la mateixa persegueix, vulguin aportar el seu èvol per a la més eficaç realització.

La subscripció ha quedat oberta a les oficines del Consell Municipal, durant les hores de treball.

En el nostre pròxim número publicarem la relació d'entitats i particulars que han aportat quantitats a la subscripció, com igualment el programa de la festa.

ANY VI :
Castellar del Vallès

Un

*En voler constatar
vatura que hom amb l
equivale quasi la majo
ra existència.*

*Si veritablement
orientació, aleshores t
psicològics, trobarien
cosa viable.*

*Amb tot i hav r s
corall de lliçons i ben
i copsar la força del p
primordialitat de l'ex
les intencions, els aug
ciment.*

*Existir és precis.
amparar-se amb un p
ment pot ésser admès.*

*I vivint com vivim,
siva finalitat considei
cua d'ull les mesquines
bondadositat del sol d*

*La vida és així,
l'ús de la raó, ella, la
de la veritat, la pau
o inerta no és res més*

TEMES D'A

GE

FEINES DE D
del començament d
el mateix si explota
cultiva petits tross
gran cura en anota
agrícoles que vagi
quan menys, dues l
anotará el que vag
tècnic-agrícola: fei
treballs del camp,
plantes, etc.; a l
amb tota precisió,
econòmic-agrícola: c
metàl·lic, crèdits
trets, etc.

Aquestes dues
narem *Diari tècnic*
de portar-se al dia,

JA ETS SUBSCRIPTOR DE «LA FARGA»?